

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

1. **Pravidlá pre postúpenie sporu podľa § 43 ods. 2 CSP sa použijú aj pri postúpení podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ndob/6/2022 zo dňa 14. 6. 2022
2. **Ak nie je mimo rozumných pochybností preukázané, že procesný úkon nebol urobený včas, musí ho súd posúdiť ako včasný**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/75/2019 zo dňa 22. 1. 2020
3. **Opravným uznesením nemožno naprávať vady vzniknuté kvôli vadnému žalobnému petitu, aj keby rozhodnutie nemohlo byť podkladom pre zmenu zápisov v katastri**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/133/2020 zo dňa 29. 6. 2021
4. **Ak strana sporu uvedie vo svojom výsluchu nové skutočnosti, platia pre ich posúdenie pravidlá stanovené pre koncentráciu konania**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/50/2020 zo dňa 31. 5. 2021
5. **K rozhodovaniu o neodkladnom opatrení spočívajúcom v zdržaní sa diskriminácie, ak sa jej dopustil orgán verejnej správy**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/5/2021 zo dňa 25. 5. 2021
6. **K možnosti nariadenia neodkladného opatrenia ukládajúceho povinnosť odstrániť negatívnu referenciu z Registra referencií elektronického trhoviska**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/23/2022 zo dňa 13. 4. 2022
7. **K označeniu hnutelných vecí, ktoré je dostačujúce pre prejednanie žaloby o vyporiadanie BSM**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/46/2020 zo dňa 31. 8. 2020
8. **K skutočnostiam, ktoré nemožno nahradiť odkazom na dôkazy a k skutočnostiam, ohľadom ktorých naopak možno odkázať na dôkazy**
Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/192/2019 zo dňa 27. 8. 2020
9. **Námietka nedoručenia faktúry, ktorou bola vyúčtovaná žalovaná suma, je dostatočným vecným odôvodnením odporu proti platobnému rozkazu**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/187/2017 zo dňa 31. 5. 2017
10. **Umiestňovanie prekážok na jedinou prístupovú cestu a rozširovanie, že jej prejazd je priestupkom, nie sú primeranými zá krokmi na odvrátenie škody na nehnuteľnosti**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/5/2020 zo dňa 18. 2. 2020
11. **Ak sa poslanec počas jedného roka nezúčastní ani raz zasadnutia obecného zastupiteľstva, zaniká mu mandát bez ohľadu na dôvod neúčasti**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 26S/31/2020 zo dňa 27. 5. 2021
12. **Aj pre účely PZP platí, že k vzniku škody pri dopravnej nehode dochádza už samotným poškodením vozidla, nie až zaplatením faktúry za jeho opravu**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/37/2020 zo dňa 29. 4. 2021
13. **Ak dieťa nepokračuje v štúdiu na vysokej škole, stáva sa schopným živiť sa samo už zložením maturitnej skúšky, nie až stratou statusu študenta**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoP/58/2020 zo dňa 28. 1. 2021
14. **K možnosti vyrubenia úroku z omeškania správcom dane po vyhlásení konkurzu**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6S/24/2020 zo dňa 4. 3. 2021
15. **K nevydaniu avizovaného darčeka spojeného s nákupom produktu, ak si ho spotrebiteľ nevyžiadal**
Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 24S/230/2019 zo dňa 10. 12. 2020

1. Pravidlá pre postúpenie sporu podľa § 43 ods. 2 CSP sa použijú aj pri postúpení podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ndob/6/2022 zo dňa 14. 6. 2022

Anotácia:

Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd postúpil vec Okresnému súdu Piešťany, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Okresný súd Piešťany s postúpením sporu nesúhlasil a súdny spis predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o kauzálnej príslušnosti. Svoj nesúhlas s postúpením sporu odôvodnil tým, že v konaní si žalobca uplatňuje náhradu škody podľa § 11a zákona č. 7/2005 Z. z. a pre daný spor § 197 ods. 10 zákona č. 7/2005 Z. z. upravuje kauzálnu príslušnosť súdu. Okresný súd Piešťany ďalej uviedol, že na majetok obchodnej spoločnosti nebol vyhlásený konkurz. Súdom príslušným na vyhlásenie konkurzu na majetok tejto spoločnosti by bol Okresný súd Trnava.

Právna veta:

S ohľadom na skutočnosť, že k postúpeniu sporu (veci) môže dôjsť nielen za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 1 C. s. p., ale aj pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, je potrebné pojem „postúpenie sporu“ použitý v ustanovení § 43 ods. 2 C. s. p. vykladať extenzívne, t. j. tak, že pod postúpením sporu treba rozumieť nielen postúpenie sporu ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 43 ods. 1 C. s. p., ale aj ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní.

Právna oblasť: Obchodné právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Upomínacie konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 43 ods. 2
307/2016 Z. z. – § 14 ods. 3

2. Ak nie je mimo rozumných pochybností preukázané, že procesný úkon nebol urobený včas, musí ho súd posúdiť ako včasný

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/75/2019 zo dňa 22. 1. 2020

Anotácia:

Súd prvej inštancie zastavil konanie a odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil. Dovolatelia okrem iného dôvodili, že odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie výlučne pre skutočnosť, že v spise okresného súdu je založený návrh na začatie konania na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy s takým počtom príloh, ako je uvedené v návrhu. Dovolatelia uvádzajú, že túto skutočnosť nepopierajú, zastávajú však názor, že táto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukazuje, že spoločne s predmetným návrhom nebola súdu doručená aj žiadosť o pokračovanie v konaní o náhradu škody. Podľa žalobcov zrejme došlo k pochybeniu pracovníčky podateľne a uvedené podanie sa stratilo. Ich návrhu na rekonštrukciu spisu a prešetrenie, či sa podanie nenachádza na okresnom súde nebola venovaná pozornosť. Z dôvodu právnej istoty v dovolaní tiež tvrdia, že konanie ani nemalo byť prerušené, resp. že súd mal na základe ich odvolania skúmať nielen zákonnosť zastavenia konania, ale aj jeho prerušenia.

Právna veta:

Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte, pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Pokiaľ teda súd nemá preukázané mimo rozumných pochybností, že procesný úkon nebol včas urobený alebo procesné právo nebolo včas uplatnené, musí vychádzať z predpokladu, že sa tak stalo.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Plynutie lehoty

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 117, § 121, § 153, § 154, § 163 ods. 2, § 242, § 265 ods. 1, § 362, § 403, § 427

3. Opravným uznesením nemožno naprávať vady vzniknuté kvôli vadnému žalobnému petitu, aj keby rozhodnutie nemohlo byť podkladom pre zmenu zápisov v katastri

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/133/2020 zo dňa 29. 6. 2021

Anotácia:

Žalovaný namietal, že v písomnom vyhotovení výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením bol na rozdiel od zápisnice o verejnom vyhlásení tohto rozsudku, okrem iného zmenený, resp. doplnený výrok I. tohto rozsudku tak, že do dedičstva po nebohej I. C. patria nehnuteľnosti v tomto výroku uvedené „a to v podiele 1/2 k celku“, pričom vyhlásený výrok zodpovedal tomu, čo si žalobcovia v konaní uplatňovali.

Právna veta:

Materiálna vykonateľnosť súdneho rozhodnutia pramení z perfektности žaloby (vrátane petitu); odstránenie väd žaloby, ktoré by sa mohli premietnuť do súdneho rozhodnutia možno zhojiť v kontexte úkonov súdu a aktívnej účasti žalobcu podľa § 129 C.s.p. pri oprave, či doplnení neúplných alebo nezrozumiteľných podaní v priebehu súdneho konania. Naproti tomu tzv. vecné nedostatky a nesprávnosti žaloby nie sú dôvodom na opravu súdnych rozhodnutí. Inštitút opravného uznesenia má odstraňovať zjavné nedostatky, ktorých sa dopustil v rozhodnutí súd, nie strana sporu v podanej žalobe. V pozitívnom vymedzení je postup podľa § 224 C.s.p. použiteľný len na prípady odstraňovania zjavných nedostatkov súdu. Nemožno ním napravnovať chyby, ktoré zapríčinil žalobca, napr. pri zistení, že vydané rozhodnutie podľa žalobného petitu, podľa ktorého súd prvej inštancie pri určení (spolu)vlastníckeho práva, resp. určení, že do dedičstva po nebohej patria vo výroku špecifikované nehnuteľnosti, rozhodol pri nevymedzenom spoluvlastníckom podiele, nie je inak spôsobilé byť podkladom pre zmenu zápisov v katastri nehnuteľnosti.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Opravné uznesenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 224

4. Ak strana sporu uvedie vo svojom výsluchu nové skutočnosti, platia pre ich posúdenie pravidlá stanovené pre koncentráciu konania

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/50/2020 zo dňa 31. 5. 2021

Anotácia:

V predmetnom spore bola riešená aj námietka nesplnenia podmienok pre aplikáciu tzv. sudcovskej koncentráci v súvislosti s postupom, kedy žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní predložil nové návrhy na vykonanie dokazovania, a to návrh na výsluch svedkova predložil nové listinné dôkazy. Okresný súd nepovažoval uvedené prostriedky procesného útoku za uplatnené včas s odkazom na ust. § 160, §153 CSP, pričom kládol dôraz na to, že žalobca ich mal uviesť a predložiť skôr ako na pojednávaní, keď neboli zistené ani tvrdené dôvody, ktoré by mu v tomto postupe bránili a vykonanie týchto navrhnutých dôkazov by si vyžadovalo nariadenie nového pojednávania, a preto na ne neprihliadol.

Právna veta:

Výsluch strany je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý slúži na náležité objasnenie, resp. preukázanie tvrdených skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, ale len za splnenia podmienky, že ich nie je možné preukázať inak (najmä listinami či inými dôkaznými prostriedkami). Je na úvahe súdu, či takýto podporný dôkaz vykoná alebo nie. CSP neobsahuje povinnosť strany sporu vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, ani povinnosť súdu o tom stranu poučiť. Tu je rozdiel od dôkazu výsluchom svedka. Ak strana vo výpovedi uvedie nové skutočnosti, ktoré dovtedy netvrdila, ide o nové tvrdenie, ku ktorému musí navrhnuť súdu dôkazy. Ak sa tak stane až po okamihu koncentrácie konania, platí preň pravidlo ako pre nové tvrdenie s možnosťou súdu naň neprihliadať.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Dokazovanie, Koncentrácia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 153, § 154, § 195

5. K rozhodovaniu o neodkladnom opatrení spočívajúcom v zdržaní sa diskriminácie, ak sa jej dopustil orgán verejnej správy

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/5/2021 zo dňa 25. 5. 2021

Anotácia:

V predmetnej veci navrhovateľka označila svoje podanie ako návrh na vydanie neodkladného opatrenia podľa ust. § 324 a nasl. C.s.p., ktorým žiadala, aby súd uložil povinnej strane z neodkladného opatrenia – súkromnej základnej škole, aby sa zdržala protiprávneho konania a upustila od jeho trvania, aby neobmedzovala vstup do školského zariadenia jej dieťaťu bez platného právneho dôvodu a aby jej bolo umožnené bez akejkoľvek diskriminácie a segregácie plniť si školské povinnosti a ďalej aby povinnej osobe súd nariadil zdržať sa odopierania základných ľudských práv a slobôd, najmä ústavného práva na vzdelanie a plnenie si povinnej školskej dochádzky a zároveň, aby jej bolo zakázané zasahovanie do jej základných práv a to práva na súkromie, ochranu osobnosti a ďalších práv a s tým spojených sankcií pre jej dieťa.

Okresný súd postúpil vec krajskému súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému podľa § 10 S.s.p. v spojení s § 9 a 13 S.s.p., nakoľko správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom, naproti tomu mu civilné súdy prejednávajú a rozhodujú súkromno-právne spory a iné súkromno-právne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

Krajský súd nesúhlasil s postúpením veci. Poukázal na to, že navrhovateľka podala návrh v zmysle § 324 a nasl. C.s.p. ako návrh na vydanie neodkladného opatrenia, pričom zdôraznil, že primárne bolo povinnosťou správneho súdu skúmať splnenie procesných podmienok a prípustnosť aplikácie ustanovení C.s.p. upravujúcich neodkladné opatrenie v konaní pred správnym súdom.

Právna veta:

- I. Antidiskriminačný zákon, zákon č. 365/2004 Z.z. je svojou povahou súkromno-právny predpis, ktorý dáva diskriminovaným osobám za podmienok stanovených týmto zákonom aktívnu žalobnú legitimáciu v civilnom konaní. Popri antidiskriminačnom zákone pôsobí aj celá rada ďalších predpisov, ktoré upravujú ochranu pred diskrimináciou prostriedkami verejného práva.
- II. Je plne v dispozícii účastníkov konania, v danom prípade navrhovateľky, aké konkrétne prostriedky právnej (súdnej) ochrany vo vzťahu k tvrdenému porušeniu resp. porušovaniu práv jej maloletého dieťaťa, ktoré tkvie v porušení zásad rovnakého zaobchádzania ku vzdelaniu si zvolí. V danom prípade si navrhovateľka zvolila ako prostriedok právnej (súdnej) ochrany podanie návrhu na neodkladné opatrenie podľa § 324 a nasl. C.s.p..
- III. V predmetnej veci navrhovateľka výslovne svoje podanie označila ako návrh na vydanie neodkladného opatrenia a žiadala poskytnúť ochranu vo vzťahu k porušovaniu práv jej maloletého dieťaťa prostredníctvom tohto inštitútu súdnej ochrany Civilného sporového poriadku.
- IV. Kompetenčný senát dodáva, že spory týkajúce sa diskriminácie môžu rozhodovať aj správne súdy, pokiaľ diskriminácia nastala v dôsledku rozhodnutia orgánu verejnej správy, iného zásahu orgánu verejnej správy, nečinnosti orgánu verejnej správy a pod. s poukazom na ust. § 6 ods. 1 a 2 S.s.p.. V kontexte tejto ochrany ale nie je možné poskytnúť súdnu ochranu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, nakoľko z ust. § 25 S.s.p. vyplýva, že správny súd nemôže konať a rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (k tomu pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 7 Sžsk/21/2017 z 24.7.2017).
- V. V danom prípade z podania navrhovateľky označeného ako návrh na vydanie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku vo veci pretrvávajúceho bránenia prístupu dieťaťa ku vzdelaniu prezenčnou formou bez platného právneho dôvodu a s tým spojené porušovanie zásady rovnakého zaobchádzania vo vzdelaní nič nenasvedčovalo, že by navrhovateľka chcela využiť prostriedky právnej ochrany prostredníctvom správnej žaloby uvedenej v § 6 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.
- VI. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný. V danom prípade o neodkladnom opatrení navrhovateľky má rozhodnúť vecne a miestne príslušný Okresný súd Pezinok.

Právna oblasť: Správne súdnictvo

Právny inštitút: Zákaz diskriminácie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 162/2015 Z. z. – § 6 ods. 1, 2, § 25
160/2015 Z. z. – § 307, § 324
365/2004 Z. z. – § 9

6. K možnosti nariadenia neodkladného opatrenia ukládajúceho povinnosť odstrániť negatívnu referenciu z Registra referencií elektronického trhoviska

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/23/2022 zo dňa 13. 4. 2022

Anotácia:

V predmetnej právnej veci sa žalobca žalobou domáha zaplattenia peňažnej sumy 12.882,50 eura titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že žalovaný konal v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní. Neodkladným opatrením potom žiadal, aby žalovaný odstránil negatívnu referenciu žalobcu z Registra referencií elektronického trhoviska v súvislosti s realizáciou konkrétne definovanej zákazky realizovanej prostredníctvom Elektronického trhoviska.

Právna veta:

Je potrebné zdôrazniť, že postup pri úprave zverejnenej referencie je osobitne upravený v § 12 zákona o verejnom obstarávaní (t.j. predpise verejnoprávneho charakteru), pričom v zmysle ods. 8 a 9 cit. ust. je dodávateľ oprávnený požiadať verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa o úpravu referencie, ak nezodpovedá skutočnému stavu a ak verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ nevyhoví žiadosti dodávateľa, je dodávateľ oprávnený podať úradu (Úradu pre verejné obstarávanie) návrh na úpravu referencie. Z uvedeného je možné vyvodiť, že zákonom o verejnom obstarávaní je založená výlučná právomoc Úradu pre verejné obstarávanie o takomto návrhu na úpravu (príp. odstránenie) referencie rozhodnúť.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Verejné obstarávanie

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z.z. – § 3, § 324, § 325 ods. 2 písm. d)
343/2015 Z.z. – § 12 ods. 8, 9

7. K označeniu hnuiteľných vecí, ktoré je dostačujúce pre prejednanie žaloby o vyporiadanie BSM

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/46/2020 zo dňa 31. 8. 2020

Anotácia:

Súd prvej inštancie v konaní o vyporiadanie BSM považoval podanie žalobcu, ktoré je podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, za neúplné, nakoľko v podaní nebol uvedený opis rozhodujúcich skutočností, spočívajúcí v uvedení roku nadobudnutia, nadobúdacej ceny a zostatkovej hodnoty žalobcom označených hnuiteľných vecí, resp. v uvedení, čo podľa žalobu tvorí zariadenie domu. Súd prvej inštancie považoval tieto skutočnosti za tak rozhodné pre konanie, že napadnutým uznesením podanie žalobcu pre nedoplnenie týchto skutočností v stanovenej lehote, odmietol.

S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožnil.

Právna veta:

- I. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby doplnil svoje podanie a to tak, že u hnuiteľných vecí: televízor, chladnička, sporák, kuchynská linka, 2 fotoaparáty, 3 notebooky, osobné motorové vozidlo VW Passat uvedie rok nadobudnutia, nadobúdajúcu hodnotu a zostatkovú hodnotu, a špecifikuje hnuiteľné veci, ktoré patria do BSM: vnútorné zariadenie domu, teda o aké konkrétne položky sa jedná, roky ich nadobudnutia, nadobúdajúcu hodnotu aj zostatkovú hodnotu a akým spôsobom navrhuje každú z nich vyporiadať. Žalobca bol poučený, že ak svoje podanie v lehote 10 dní neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania odmietne, na iné podania, ktoré podľa svojho obsahu nespĺňajú náležitosti žaloby, súd nebude prihliadať. Žalobca podanie v lehote nedoplnil a súd prvej inštancie napadnutým uznesením jeho podanie odmietol.
- II. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje.
- III. Pokiaľ ide o označenie masy BSM, ktorej vyporiadania sa domáha, jednoznačne a nezameniteľným spôsobom, zodpovedajúcim označeniu v katastri nehnuteľností, identifikoval nehnuteľnosti, ktorých vyporiadania sa domáha, presne a určito označil úver, ktorý podľa jeho tvrdení taktiež treba pri vyporiadaní zohľadniť a ako hnuiteľné veci, ktoré žiada vyporiadať označil: televízor, chladnička, sporák, zariadenie, kuchynská linka, 2 fotoaparáty, 3 notebooky, osobné motorové vozidlo VW Passat s dovetkom, že hodnotu týchto vecí určí do času, kým bude stanovená cena nehnuteľností. Za týchto okolností nemožno konštatovať, že podanie žalobcu obsahuje tak závažné nedostatky, že pri ich absencii by súd nemohol vo veci vôbec konať a rozhodnúť, o to viac, že predmetom konania je vyporiadanie BSM, kde obsah masy BSM určujú obaja manželia.

Právna oblasť: Občianske právo. Civilné právo procesné

Právny inštitút: vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z.z. – § 129 ods. 3, § 132
40/1964 Zb. – § 149 ods. 3

8. K skutočnostiam, ktoré nemožno nahradiť odkazom na dôkazy a k skutočnostiam, ohľadom ktorých naopak možno odkázať na dôkazy

Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/192/2019 zo dňa 27. 8. 2020

Anotácia:

Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 20 000 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Žalovaní úver neplnili riadne a včas a v dôsledku ich omeškania právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaní neuhradili žalovaný nárok.

Súd prvej inštancie detailné vymedzenie výšky uplatneného nároku (špecifikáciu pohľadávky) nepovažoval za vadu žaloby, ktorá vedie k osobitnému postupu súdu podľa ust. § 129 CSP, a ktorej procesným následkom je možnosť odmietnutia žaloby (nie jej zamietnutie), ale (len) za taký nedostatok v skutkových tvrdeniach žalobcu, ktorý na určitost a zrozumiteľnosť žaloby nemá vplyv. Zároveň vyšiel z toho, že špecifikácia výšky uplatnenej pohľadávky musí byť súčasťou tvrdení žalobcu, a teda nepostačuje, pokiaľ je zrejmé len z dôkazu, na ktorý žalobca odkáže.

Právna veta:

- I. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.
- II. Gramatickým i systematickým výkladom citovanej úpravy možno vyvodíť a podľa názoru odvolacieho súdu i zo samotnej podstaty veci vyplýva, že neprípustnosť nahrádzania tvrdení odkazom na dôkazy zákon vzťahuje výlučne na opis skutkového deja vo význame osobitnej náležitosti žaloby. Znamená to teda, že žalobca musí v žalobe výslovne tvrdiť skutočnosti v rozsahu umožňujúcom jasné, určité a zrozumiteľné poznanie čoho a na akom skutkovom základe sa domáha. Pokiaľ preto v žalobe o plnenie žalobca uvedie sumu žalovanej pohľadávky a skutkovo nezameniteľne vyjadrí tiež právny dôvod jej vzniku, vymedzí tým predmet konania a jeho žalobu preto z hľadiska úplnosti opisu rozhodujúcich skutočností možno prejednať.
- III. Uvedenie alebo neuvedenie ďalších tvrdení už nemá bezprostredný vplyv na prejednatelnosť žaloby, ale význam len pre procesný úspech žalobcu v spore, a preto je potrebné ich od opisu rozhodujúcich skutočností vo význame osobitnej obsahovej náležitosti žaloby odlíšiť. Do tejto kategórie tvrdení, podľa názoru odvolacieho súdu, možno zahrnúť tiež detailnú špecifikáciu úverovej pohľadávky, vo vzťahu ku ktorej, nakoľko nespadá pod základný rozsah skutkového vymedzenia predmetu konania, zákon neobmedzuje, a preto ani súd nemôže odmietnuť tvrdenia žalobcu, založené na odkaze na ním označený dôkaz. Znamenalo by to, že strany by museli svojimi tvrdeniami podrobne reprodukovat obsah napríklad aj každej faktúry, periodického vyúčtovania, znaleckého posudku výpisov z verejných registrov a pod. Takýto postup by pre ochranu zákonnosti nemal vôbec žiaden význam a neznamenal by nič iné ako v právnej praxi súdov (všeobecných i ústavného súdu) doktrinálne odmietnutý prehnaný formalizmus.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: civilné konanie, dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z.z. – § 132 ods. 2

9. Námietka nedoručenia faktúry, ktorou bola vyúčtovaná žalovaná suma, je dostatočným vecným odôvodnením odporu proti platobnému rozkazu

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/187/2017 zo dňa 31. 5. 2017

Anotácia:

Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplata sumy 3000 eur s príslušenstvom ako zmluvnej pokuty v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy. Z obsahu predmetnej zmluvy vyplýva, že v prípade zmluvnej pokuty táto mala byť fakturovaná faktúrou budúceho predávajúceho, t. j. žalobcu. Žalobca vyfakturoval žalovanému zmluvnú pokutu a táto faktúra mala byť žalovanému zasielaná ako príloha listu žalobcu, ktorou ho vyzýval na zaplata zmluvnej pokuty. Žalovaný namietal, že faktúra, ktorou mala byť vyfakturovaná zmluvná pokuta mu doručená nebola. Žiadal, aby žalobca doručenie tejto faktúry preukázal.

Právna veta:

Z obsahu odporu je nepochybné, že žalovaný namietal, že faktúra, ktorou mala byť vyfakturovaná zmluvná pokuta, mu doručená nebola. Žiadal, aby žalobca doručenie tejto faktúry preukázal, čo je potrebné považovať za vecné odôvodnenie podaného odporu, teda odporu, ktorý bol podaný žalovaným s odôvodnením vo veci samej; teda žalovaný si splnil povinnosť tvrdenia. Je možné potrebné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že v tomto štádiu konania nemohol v odpore namietat skutočnosti o výške faktúry tvrdiac, že faktúra mu doručená nebola a práve z týchto dôvodov potom neobstojí názor súdu prvej inštancie, že v odpore žalovaného absenteje vecné odôvodnenie odporu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Odpor proti platobnému rozkazu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 267

10. Umiestňovanie prekážok na jediné prístupovú cestu a rozširovanie, že jej prejazd je priestupkom, nie sú primeranými zákrokmi na odvrátenie škody na nehnuteľnosti

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/5/2020 zo dňa 18. 2. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovaným uložené, aby sa zdržali konania smerujúceho k obmedzeniu premávky nákladných vozidiel. V konaní bolo osvedčené, že žalovaní narušajú prejazd nákladných vozidiel cez cestu tým, že na ňu umiestňujú prekážky, príp. vodičom oznamujú, že sa prejazdom dopúšťajú priestupku. Súd prvej inštancie žalobcovi vyhovel a neodkladné opatrenie nariadil; žalovaní sa bránili, že všetky úkony zakázané neodkladným opatrením vykonávajú preto, lebo prejazd nákladných automobilov poškodzuje ich rodinný dom. Poukázali aj na neodkladné opatrenie vydané v inom konaní, ktorým bol prejazd vozidlami s určitou hmotnosťou cez cestu zakázaný a argumentovali, že svojím postupom len realizujú svoju povinnosť odvrátenia škôd na svojom majetku, ktorú im ukladá ustanovenie § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd Banská Bystrica s žalovanými nesúhlasil. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že keďže ide o jediné prístupovú cestu a žalovaní svojimi úkonmi porušili zákaz ohrozenia premávky na komunikácii a zároveň zákaz umiestňovania predmetov tvoriacich pevnú prekážku na tejto komunikácii, nemožno ich konanie vyhodnotiť ako primerané okolnostiam ohrozenia ich majetku. Upozornil, že v danom prípade sa mali domáhať, aby súd v zmysle § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka obci uložil vykonanie opatrení na odvrátenie hrozacej škody.

Právna veta:

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., o pozemných komunikáciách nikto nesmie svojou činnosťou ohrozovať miestnu komunikáciu a premávku na nej a podľa § 20 ods. 1 sa na vozovke miestnej komunikácie nesmú umiestňovať predmety tvoriace pevnú prekážku. Žalovaní sa svojím konaním dopustili porušenia minimálne týchto ustanovení cestného zákona, a keďže ide o konanie v rozpore s verejným záujmom, nemožno hovoriť ani o účelnom využití práva podľa § 417 ods. 1 OZ, pretože na odvrátenie hrozby vzniku škody žalovaní uskutočnili také opatrenia, ktoré sú neprimerané okolnostiam ohrozenia. Žalovaný v 1. rade postavil zábrany v prejazde nákladných vozidiel svojvoľne a bez právneho dôvodu a rovnako bez právneho dôvodu aj žalovaná v 2. rade nesprávne poučuje vodičov, že prejazdom sa dopúšťajú priestupku. Uvedeným spôsobom zasahovať do cestnej premávky nie je možné, a pokiaľ sa žalovaní domnievajú, že ide o vážne ohrozenie majetku, majú možnosť podať na súde žalobu a domáhať sa uloženia povinnosti, aby obec, ktorá vykonáva správu danej cesty, vykonala vhodné opatrenia na odvrátenie hrozacej škody (§ 417 ods. 2 OZ).

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Pozemné komunikácie, Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 417
135/1961 Zb. – § 10 ods. 1, § 20 ods. 1

11. Ak sa poslanec počas jedného roka nezúčastní ani raz zasadnutia obecného zastupiteľstva, zaniká mu mandát bez ohľadu na dôvod neúčasti

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 26S/31/2020 zo dňa 27. 5. 2021

Anotácia:

Žalobkyňa žiadala súd o určenie, že jej mandát poslankyne obecného zastupiteľstva obce trvá.

Neučasť na zasadnutiach odôvodnila tým, že starosta nerešpektoval rokovací poriadok obecného zastupiteľstva a zvolával zasadnutia na deviatu hodinu rannú v pracovné dni ako aj z dôvodu úrazu končatiny.

Právna veta:

Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2010 Z. z. vyplýva, že zámerom zákonodarcu bola úprava podmienok zániku mandátu poslanca z dôvodu jeho neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva tak, aby nespôsobovali interpretačné problémy a nenarúšali slobodný a nezávislý výkon poslaneckého mandátu. Cieľom bolo zrejme odstrániť nejednoznačný výklad pojmu „vážny dôvod“ neúčasti ako aj možnosť ospravedlnenia sa z neúčasti na zasadnutí obecného zastupiteľstva za účelom riadneho naplnenia účelu mandátu poslanca obecného zastupiteľstva, t. j. riadne zastupovať záujmy voličov, ktorí ho do obecného zastupiteľstva zvolili. Zákon preto už nerozlišuje medzi ospravedlnenou a neospravedlnenou účasťou poslanca na zasadnutí obecného zastupiteľstva, ale zánik mandátu nastáva zo zákona (ex lege) za splnenia podmienky neúčasti na zasadnutiach obecného zastupiteľstva počas jedného roka, t. j. počas 365 dní.

Právna oblasť: Správne právo, Samospráva

Právny inštitút: Obecné zriadenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 369/1990 Zb. – § 25 ods. 2 písm. g)

12. Aj pre účely PZP platí, že k vzniku škody pri dopravnej nehode dochádza už samotným poškodením vozidla, nie až zaplatením faktúry za jeho opravu

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/37/2020 zo dňa 29. 4. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore medzi poisťovňou a autoservisom, ktorému boli postúpené pohľadávky na náhradu škody súvisiacej s dopravnými nehodami. Autoservis v konaní uplatňoval (okrem iného) aj pohľadávku na náhradu škody, ktorá vznikla čiastočným znehodnotením motorového vozidla. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na preukázanie skutočnej škody nestačí predloženie vystavenej faktúry za opravu vozidla. Podstatné totiž podľa neho je, či došlo aj k jej zaplateniu. Vzhľadom na to, že poisťovňa v danom prípade zaplatila na faktúru len čiastočne, k úhrade zvyšku sumy vyúčtovanej autoservisom nedošlo. Súd preto uzavrel, že skutočná škoda ohľadom nevyplateného plnenia nevznikla a tým pádom nevznikol ani nárok na plnenie z povinného zmluvného poistenia uplatnený žalobou.

Krajský súd Bratislava po posúdení odvolania zo strany autoservisu v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že si je vedomý istých názorových rozdielov pri posudzovaní otázky vzniku práva na náhradu škody v súvislosti s povinným zmluvným poistením motorových vozidiel. On sám však zastáva stanovisko, že za okamih vzniku škody na vozidle je treba pokladať už znehodnotenie jeho súčastí pri nehode. Práve v danej chvíli totiž reálne dochádza k majetkovému úbytku na strane poškodeného.

Právna veta:

Odlíšny právny názor odvolací súd zastáva vo vzťahu k otázke, či právo na náhradu škodu pri povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel podľa zákona č. 381/2001 Z. z. poškodenému, resp. jeho právnenému nástupcovi, voči poisťovateľovi škodcu vzniká až momentom zaplatenia faktúry za vykonanú opravu motorového vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu, za škodu na motorovom vozidle vzniknutú škodovou udalosťou je potrebné považovať už znehodnotenie motorového vozidla poškodením jeho jednotlivých súčastí v dôsledku škodovej udalosti, nie až úhradu ceny opravy poškodeného motorového vozidla, kedy dôjde k zmenšeniu majetkového stavu poškodeného vynaložením peňažných prostriedkov. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Odvolací súd si je vedomý názorových odlišností na danú problematiku v súdnej praxi. S ohľadom na okolnosti prejednávanej veci a požiadavku spravodlivého rozhodnutia, však odvolací súd zastáva názor, že požiadavka, aby žalobca v danom prípade preukazoval úhradu faktúry vystavenej za opravu motorového vozidla, nemá oporu v zákone. Podľa názoru odvolacieho súdu je bez právnej relevance, či žalovaný sumu poškodený autoservis zaplatil, pretože úhrada faktúry za opravu mala byť zabezpečená práve plnením žalovaného v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Faktúra slúži len na určenie výšky nároku na náhradu škody, v ktorej by sa mala premietnuť výška skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v momente škodovej udalosti. Pre konanie je preto nepodstatné, či poškodený žalobcovi uhradil faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla, ani okamihom úhrady faktúry.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Náhrada škody, Škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 381/2001 Z. z. – § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1

13. Ak dieťa nepokračuje v štúdiu na vysokej škole, stáva sa schopným žiť sa samo už zložením maturitnej skúšky, nie až stratou statusu študenta

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoP/58/2020 zo dňa 28. 1. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie Krajského súdu Žilina mení rozhodnutie Okresného súdu Martin, ktorým došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti otca k plnoletému dieťaťu v nadväznosti na ukončenie jeho stredoškolského vzdelania završeného maturitnou skúškou. Otec žiadal o zrušenie výživného ku dňu nasledujúcemu po dni, v ktorom dieťa zložilo maturitnú skúšku; súd prvej inštancie však zrušil vyživovaciu povinnosť až k mesiacu september rovnakého roka s odôvodnením, že dieťa má až do konca augusta status študenta, na ktorý sú zároveň naviazané príslušné dávky (rodinné prídavky, náhradné výživné apod.).

Odvolací súd s takýmto posúdením nesúhlasil. Vyslovil názor, že dieťa sa mohlo usilovať o hľadanie zamestnania už od vykonania maturitnej skúšky. Vzhľadom na uvedené nemožno po rodičovi spravodlivo žiadať, aby len z dôvodu formálneho statusu študenta dieťaťu naďalej hradil výživné.

Právna veta:

- I. Ukončením štúdia záverečnou maturitnou skúškou oprávnená završila prípravu na budúce povolanie a nič jej objektívne nebránilo nasledujúcim dňom zamestnať sa, resp. zaevidovať sa na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie.
- II. Samotná skutočnosť, že oprávnená mala nárok na poberanie dávok v zmysle platných právnych predpisov (rodinné prídavky apod.), jej žiadnym spôsobom nebránila uchádzať sa o zamestnanie, resp. zaevidovať sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a nemôže byť preto na ujmu povinného, ak oprávnená takúto možnosť nevyužila.

Právna oblasť: Občianske právo, Rodinné právo

Právny inštitút: Výživné

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 36/2005 Z. z. – § 62 ods. 1

14. K možnosti vyrubenia úroku z omeškania správcom dane po vyhlásení konkurzu

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6S/24/2020 zo dňa 4. 3. 2021

Anotácia:

Žalobou doručenou správnuému súdu sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane, ktorým bol žalobcovi vyrubený úrok z omeškania Daňového poriadku za nezaplatenie dane z príjmov fyzickej osoby vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

Podľa názoru žalobcu sú rozhodnutia daňových orgánov nezákonné, nesprávne a nevykonateľné.

Proti rozhodnutiu správcu dane podal žalobca včas odvolanie, v ktorom poukázal na to, že uznesením Okresného súdu bol na osobu žalobcu vyhlásený konkurz.

Žalovaný rozhodnutie správcu dane potvrdil s odôvodnením, že úrok z omeškania nie je možné považovať za príslušenstvo pohľadávky ako zákonom stanovený úrok, ani za mimozmluvný úrok; ide o sankciu za porušenie konkrétnej zákonnej povinnosti odvolateľa (žalobcu), navyše podľa § 47 ods. 2 ZKR sa vyhlásením konkurzu daňové konania neprerušujú, vyrubenie úroku z omeškania nie je exekučným konaním, nedochádza k vymáhaniu pohľadávky, preto nesúhlasil s odvolacími námietkami žalobcu o potrebe aplikácie § 167f ods. 1, 2 ZKR.

Právna veta:

- I. V tejto veci išlo práve o verejnoprávnu peňažnú sankciu (keďže Daňový poriadok zaradil ustanovenia o úroku z omeškania do časti zákona „Sankcie“). Pritom povinnosť, ktorá zakladá právo uložiť takúto sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, keďže sa vzťahuje na porušenie povinnosti žalobcu v súvislosti so zaplatením dane za zdaňovacie obdobie roku 2015 a k oneskorenému zaplateniu malo dôjsť v roku 2016. V zmysle § 166b ods. 1 ZKR teda ide o sankciu, ktorá je voči dlžníkovi nevymáhateľná.
- II. Ďalší postup v týchto situáciách upravuje ustanovenie § 166e ZKR. Podľa § 166e ods. 4 ZKR na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.
- III. Ustanovenie § 157 Daňového poriadku obsahuje úpravu Úľava zo sankcie alebo odpustenie sankcie.
- IV. Vzhľadom na to, že pojem použitý v ZKR v § 166e ods. 4, ktorý sa mal aplikovať v tejto veci – upustenie od vymáhania pohľadávky (v tomto prípade uloženej sankcie), Daňový poriadok nepoužíva, bolo nevyhnutné aplikovať významovo totožný inštitút Daňového poriadku, a tým je práve ustanovenie § 157, ktoré upravuje spôsoby a postupy odpustenia sankcií.
- V. Hoci ani zákon o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR), ani Daňový poriadok neukladá správcovi dane prerušiť alebo zastaviť konanie smerujúce k vyrubeniu úroku z omeškania, vyššie uvedená zákonná norma mu neumožňuje pokračovať v takomto postupe, hoci si je aj vedomý, že v budúcnosti nebude môcť sankciu vymôcť. Z uvedeného dôvodu obrana žalovaného, že vyrubovacie konanie nie je exekučným konaním, ani daňovým exekučným konaním, a teda pokračovanie vo vyrubovaní konaní zavŕšené vyrubením úroku z omeškania aj napriek nevykonalosti sankcie bolo v súlade so zákonom, nie je správna. Rovnako nie je správny ani argument v napadnutom rozhodnutí, že § 47 ods. 2 ZKR neupravuje prerušenie daňového konania po vyhlásení konkurzu, v dôsledku čoho mohol vo vyrubovaní úroku z omeškania pokračovať.

Právna oblasť: Obchodné právo, Daňové právo

Právny inštitút: Vymáhanie pohľadávok, Konkurz

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 563/2009 Z. z. – § 156 ods. 1 písm. a), § 157
7/2005 Z. z. – § 47 ods. 2, § 166b ods. 1 písm. d), § 167f ods. 1, 2

15. K nevydaniu avizovaného darčeka spojeného s nákupom produktu, ak si ho spotrebiteľ nevyžiadal

Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 24S/230/2019 zo dňa 10. 12. 2020

Anotácia:

Krajský súd Banská Bystrica v rozhodnutí posudzoval konanie obchodníka, ktorý v rámci predajnej akcie v letáku avizoval, že pri zakúpení určitého tovaru získa spotrebiteľ navyše darček. V rámci kontroly realizovanej inšpektormi SOI pri zakúpení produktu inšpektorom darček nebol automaticky vydaný. Následne správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým za uvedené (ne)konanie uložil obchodníkovi pokutu. Nadriadený správny orgán s posúdením veci prvostupňovým orgánom v zásade súhlasil a obchodník sa následne bránil správnou žalobou. V tejto poukázal predovšetkým na skutočnosť, že v letáku bolo uvedené, že spotrebiteľ si má darček vypýtať pri pokladni. Inšpektori však nič také neurobili. Správne orgány uviedli, že záležitosť je potrebné posúdiť z hľadiska priemerného spotrebiteľa, u ktorého sa naopak očakáva, že si darček sám nevyžiada, pretože sa môže cítiť zahanbený, príp. nedisponuje dostatočnými komunikačnými zručnosťami.

Súd dal však za pravdu obchodníkovi. Vyjadril názor, že ak obchodník vydá usmernenie, v zmysle ktorého si má spotrebiteľ darček vyžiadať a na predajni mu tak nie je vydávaný automaticky, nemôže byť za uvedených okolností nevydanie darčeka posúdené ako nekalá obchodná praktika.

Právna veta:

V rozumnej miere dobre informovaný je spotrebiteľ vtedy, ak má v konkrétnej situácii dostatok vedomostí, poznatkov, informácií a je dostatočne poučený, akým spôsobom má konať (darček si vypýtať pri pokladni). Vnímavý spotrebiteľ prijíma informácie ľahko a pozorne a obozretný spotrebiteľ je dostatočne opatrný, prezieravý a ostražitý, aby zúžitkoval získané informácie vo svoj prospech, teda, aby si darček pri pokladni vyžiadal. Vymedzenie typického správania priemerného spotrebiteľa, k akému dospeli orgány verejnej správy nezodpovedá jeho charakteristike v zmysle čl. 18 preambuly Smernice, pretože jeho hanblivosť, nedostatok komunikačných zručností, či nevšimnutie si oznamu „Darček si vypýtať pri pokladni“ je v rozpore s jeho informovanosťou, vnímavosťou a ostražitosťou. Priemerný spotrebiteľ je schopný absorbovať poskytnuté informácie a riadiť sa postupom, ktorý bol nimi určený.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa, Nekalé obchodné praktiky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 250/2007 Z. z. – § 7